

1^e Paasdag 1 april 2018 (NT-lezing: Johannes 20: 1-18)

Overweging :

Lieve mensen, jong en oud, gemeente van de opgestane Heer

Het verhaal over Narcissus en Echo is een triest verhaal .

Narcissus die wel contact wil zoeken,
het niet kan, zichzelf de beste vindt.

Last heeft van grootheidsgedanken en egoïsme.

Niet alleen de narcissen zijn er naar genoemd,

die overigens het beste tot bloei komen

als je ze alleen in een vaas zet,

omdat ze een bepaald slijm afgeven.

Maar ook de narcistische persoonlijkheidsstoornis
komt daarvandaan.

En Echo ontleent eigenwaarde aan anderen.

Ze spreekt alleen,

als iemand haar woorden geeft.

Het kan de tragiek zijn van mensen.

Alleen staan in het leven,

geen contact kunnen, durven maken.

Houd me niet vast!

Blijf uit mijn buurt!

Ik voel me beter dan jou!

Of die zo weinig eigenwaarde hebben,

dat ze voortdurend de papegaai zijn van iemand anders.

Zich moeten vastklampen aan een ander.

Houd me niet vast

klinkt ook in de tuin in Jeruzalem.

Het lijken op het eerste gehoor harde woorden

die Jezus spreekt tegen Maria.

Want volgens mij wil ze niets liever dan Jezus vasthouden.

Zoeken we niet allemaal in ons leven houvast.

Op allerlei manieren.

We klampen ons vast aan mensen, aan spullen,

aan principes, groepen, leiders, geneesmiddelen.

Voor jongeren en scholieren

is de vriendengroep van belang of sport.

Houd me niet vast heeft ook iets van

dwingend als vastgrijpen, omknellen.

Stel je gaat met je kind of kleinkind

voor het eerst in diep water.

Het kind klemt zich van angst

en spanning helemaal aan je vast.

Je kunt zelf bijna geen adem halen.

Het gaat er dan om dat je je kind of kleinkind leert wat vertrouwen is.
Dat het je niet zo strak vast hoeft te houden,

want jij houdt wel vast

Zo is het eigenlijk ook met Pasen.

We mogen in vertrouwen houvast zoeken in God.

Minder krampachtig, minder vastklappend.

God zegt: door Jezus mag je als nieuwe mens opstaan.

Door Jezus geef ik je toekomst.

Een nieuw leven.

Houd mij niet vast!

In die woorden hoor ik eigenlijk drie opdrachten meeklinken:

De eerste: Houd niet krampachtig vast aan wie iemand was.

Jezus staat wel voor Maria, maar is niet meer dezelfde.

Hij is van een andere orde,

boven het aardse uitgegroeid.

Je maakt het zelf ook wel mee dat je doorgroeit,

maar niet alle mensen in je omgeving.

Dat kan pijnlijk en vervreemdend zijn.

Of ouders die een kind klein willen houden,

omdat ze zelf bang zijn voor de grote wereld.....

Of vrienden die uit elkaar groeien.

Als je dan krampachtig vasthoudt,

dan belemmer je elkaar om tot nieuw leven,

nieuwe groei en bloei te komen.

De tweede: klamp je niet vast aan de bevestiging door de ander.

Maria was ooit iemand

die niet meetelde in de samenleving,

Door Jezus veranderde dat.

Maar dat wil niet zeggen

dat je dan je hele leven lang

als het ware moet vastklampen

aan iemand die je op de rails zet.

Dat geldt ook voor ons.

Er zijn in ons leven ook vast mensen

waaraan we veel te danken hebben.

Maar het is wel de bedoeling

dat je zelfstandig verder gaat.

Je hebt niet steeds die bevestiging nodig

om verder te kunnen.

Als kind van God mag je er gewoon zijn!

En als derde: misschien wel de moeilijkste:

Klamp je niet vast aan zoals het was.
Maria wil het liefst verder gaan zoals het was.
En velen hebben de hang naar vasthouden.
Wij ook, ten aanzien van ons eigen leven,
ten aanzien van de kerk en het geloof,
de liederen en de preek.
Het liefst moet het zo blijven als het was.
Maar het leven is steeds verandering.
Jezus heeft ook alles moeten loslaten.
Op die manier maakte hij ruimte voor nieuw leven.
Pasen is niet het feest van:
we bevestigen het leven zoals we nu leiden,
Nee...het is opstaan om zo ruimte te geven
voor nieuw en vaak ander leven.

Maria mag weten dat ondanks verdriet,
ze op eigen benen kan staan.
Pasen wil ook ons zeggen dat er nieuw leven is:
Dat je niet hoeft blijven zitten in je echo, narcisme,
je oude ik, onrecht, gebrek aan liefde.
Want het is soms vreselijk
wat een mens kan overkomen.
Maar Pasen wil ook zeggen dat God nieuwe toekomst geeft.
Je mag opstaan, als mens, gezin, als kerkelijke gemeente,
nieuwe kansen grijpen
om tot nieuw leven, een nieuwe schepping te komen.
Als mens steeds vernieuwen.
Want God is goed, schenkt ons zijn zegen.
Laat daarom heel de aarde jubelen en juichen voor Hem.
Hij geeft jou de toekomst door Jezus Christus.
Laten we daarover zingen:

Zingen: Lied 67a: cantorij 1, allen 2, 3 en 4
Ik hoop van harte dat het zo moge zijn. Amen